

لجبازی حکمتیست ها با خواست رفتن سدعلی

رضا مقدم - اول اسفند ۱۳۸۹

خالد حاج محمدی یکی از لیبرهای حکمتیست در مطلبی با نام "۲۵ بهمن و مدافعان ریاکار انقلاب مصر"، مجدداً دینامیزم مبارزات مردم ایران علیه دیکتاتوری و از جمله تظاهرات ۲۵ بهمن که شعار و خواست عمده آن کنار رفتن سدعلی بود را اختلافات جناحها دانسته است و به همین دلیل خوانندگان مطالبش را از شرکت در مبارزات مردم علیه دیکتاتوری برحذر داشته است. این حزب از همان ابتدای پا گرفتن جنبش اعتراضی توده ای علیه دیکتاتوری از خرداد ۸۸ چنین تحلیلی از جنبش مردم را تکرار کرده و می پندارد که تکرارش در قبال اعتراضات ۲۵ بهمن ۸۹ نیز نشانه انسجام تئوریک است! مواضع حکمتیستها در کتاب "در این بن بست، سه حزب کمونیست کارگری در انتهای راه" (رضا مقدم، انتشارات کارگر امروز، مرداد ۱۳۸۶) مفصلاً مورد بحث قرار گرفته است و لازم به تکرار آن نیست و علاقه مندان می توانند به نسخه "پی دی اف" آن در سایت اتحاد سوسیالیستی کارگری رجوع کنند.

حکمتیست ها هنگامی که هنوز از حزب کمونیست کارگری جدا نشده بودند دوران ۸ ساله ریاست جمهوری خاتمی را دوران انقلابی می دانستند و رژیم را در آستانه سقوط بگونه ای که حتی منصور حکمت بر سر سقوط سریع رژیم اسلامی با صفا حائری شرط بندی کرد. در اینجا و در چهارچوب مطلبی که مناسب این ستون سایت کارگر امروز باشد فرصت آن نیست که کل اعتراضات مردم در دوره ۸ ساله خاتمی را با دو ساله اخیر و پس از انتخابات ریاست جمهوری مقایسه کرد و لذا فقط به یک مورد بسنده می شود.

اگر حکمتیستها به اسناد فعالیت آنزمانشان نگاه کنند یادشان می آید که اعتراضات چند روزه دانشجویان کوی دانشگاه تهران در ۱۸ تیر ۷۸ که با خشونت تمام توسط رژیم سرکوب شد در دستگاه تحلیلی حزب کمونیست کارگری جایگاه برجسته ای داشت و مثلاً یک نقطه عطف تعیین کننده در سرنگونی رژیم بود. علت اعتراض دانشجویان بسته

شدن روزنامه سلام، نشریه یکی از جناحهای رژیم و مدافع رئیس جمهور وقت بود و رهبریش هم در دست انجمنهای اسلامی و تحکیم وحدت، تشکل دانشجویی وابسته رژیم.

در دستگاه تحلیلی حکمتیست ها که لابد باید از یک انسجام و منطق درونی برخوردار باشد چرا تظاهرات میلیونی ۲۵ بهمن در چند شهر و با خواست کنار زدن سدعلی "در مقابل رقیب خود در حاکمیت خودنمایی کند" است و اعتراضات ۱۸ تیر ۷۸ نقطه عطف در سرنگونی رژیم بود؟ چرا اعتراضات ۱۸ تیر کوی دانشگاه به بسته شدن روزنامه سلام و به رهبری تحکیم وحدت دانشجویان "در مقابل رقیب خود در حاکمیت خودنمایی کند" نبود؟ یا دستگاه تحلیلی سابق شما در دوران خاتمی نادرست بوده یا اکنون غلط است.

بعلاوه نسبت دادن خواست برکناری سدعلی که مردم بجان آمده از بیش از سه دهه حاکمیت رژیم اسلامی در تظاهراتهای ۲۵ بهمن آنرا فریاد می زدند به کروبوی و موسوی و احزاب همپیمانانش که همواره به ساختار شکنی در اعتراضات مردم انتقاد داشته اند و خواستار اجرای بدون تنزل قانون اساسی هستند، افشای موسوی و کروبوی نیست بلکه توهم آفرینی درباره آنهاست و این نتیجه بغایت راست رادیکالیسم کاغذی حزب حکمتیست است.